

**СЛОВА
СВЯТІЙШОГО ПАТРІАРХА КИЇВСЬКОГО
І ВСІЄЇ РУСИ-УКРАЇНИ
ФІЛАРЕТА**

**Слово, виголошене після молебня
на початок навчального року
в академічному храмі святого апостола
і євангелиста Іоана Богослова
1 вересня 2014 року**

Всечесні отці, дорогі студенти!

Насамперед я хочу привітати вас із початком нового навчального року! Сьогодні в усіх школах і вищих навчальних закладах починається новий навчальний рік. Але не в усіх школах звершується молебен перед початком навчального року. Ми ж кожного року починаємо навчальний рік з благословення Божого і закликаємо Божественну благодать. І виникає питання, а чи приходять до нас Божественна благодать? Де тільки є обряд, формальність перед початком всякої доброї справи закликати Боже благословення? Справді сходить благодать чи не сходить? Сходить і не сходить. На тих, хто не грішить, – на тих сходить, а на того, хто грішить, на того благодать Божа не сходить. Чому не сходить на тих? А тому, що благодать Божа і гріх – не сумісні. І якщо хочете, щоб була з вами завжди божественна благодать, – не грішіть. Тоді буде допомагати вам Божественна благодать. А якщо будете грішити, то благодать Божа відступає. Тому для того, щоб не грішити, треба насамперед бути людиною дисциплінованою. А дисциплінованим – означає не тільки виконувати заповіді Божі, а виконувати і постанови, і вимоги, які накладає на вас Академія, навчальний заклад.

Людина, яка не має сильної волі, не може стримуватися від гріха, тому що не вистачає сили. Тому і Церква установлює пости

для того, щоб навчати людину стриманості, а стриманість залежить від волі. Тому я закликаю вас бути дисциплінованими, тоді будете і виконувати заповіді Божі.

Ви навчаєтесь у той час, коли така ж молодь, майже як і ви, віддають своє життя на Донбасі. Вони помирають, а ви живете. Їх нема – ви вчитесь. Чому вони помирають? Добровільно, вони самі туди йдуть, їх не посилають, а вони йдуть самі, тому що мають любов до своєї землі, до свого народу, до своєї мови, до своєї культури й до своєї історії. І ця любов, яка сильніша від смерті, посилає їх туди захищати нашу землю. Так само, як і апостола Іоана Богослова.

Всі апостоли розбіглись, а він один із апостолів був присутній при розп'ятті Господа нашого Ісуса Христа. Чому всі розбіглись, а він один залишився? А тому, що любив свого учителя Господа Ісуса Христа. Ця любов була сильніша, ніж смерть, бо Іоан Богослов теж ризикував своїм життям. Голгофу оточували лише одні вороги Ісуса Христа, і він серед цих ворогів не боявся смерті. Так і ці воїни, спонукані любов'ю до своєї Батьківщини, захищають нашу землю. Тому ви враховуйте, що вони помирають для того, щоб ви вчились і ставали пастирями Церкви, але такої Церкви, яка свідчить правду, яка не боїться нікого, крім Бога. А не такої Церкви, яка боїться сказати правду, а ще гірше, коли Церква говорить неправду. Ви ж повинні належати до Церкви, яка свідчить правду. Якщо не будете свідчити правду, то Божественна благодать не буде з вами, і немає значення, як закінчиться ваше життя. Але має значення, що з Вами Бог і в кінці буде велика нагорода – Царство Небесне. Може для багатьох здається банальним говорити про Царство Небесне, про вічне життя. Може комусь і здається це так, але насправді це не так, тому що ми і живемо, і боремось, і працюємо заради того вічного, а не заради цього тимчасового. Тимчасове всі залишать, а у вічне перейдуть.

Вступаючи до нового навчального року, ви завжди повинні пам'ятати про вічне і, порівнюючи з тимчасовим, обирати завжди вічне, обирати завжди правду і цуратися неправди. І тоді Господь буде посилати нам Божественну благодать.

Богу нашому слава на віки віків. Амінь.

